

PER UNA NOVA BIBLIOGRAFIA DE LA LITERATURA CATALANA ANTIGA

La *Bibliography of Old Catalan Texts* posà a l'abast dels medieva-
listes un volum de dades que abans només eren disponibles en publi-
cacions aïllades, de vegades inconnexes i no sempre actualitzades.¹
Però, com sol passar amb els intents primerencs, resultà afectada de
mancances greus, de vegades difícils d'explicar en una recerca feta a
la mateixa Barcelona.² Tot això ens induí a refer el treball en la doble
intenció de reformar l'estructura, revisar els errors i ampliar l'àmbit

1. Val com a exemple la bibliografia d'Eiximenis. La valuósíssima
informació de J. MASSÓ I TORRENTS, *Les obres de Fra Francesch Eximeniç (1340?-
1409?). Essai d'una bibliografia*, «Anuari de l'Institut d'Estudis Catalans», III
(1909-1910), pàgs. 588-592 ha estat completada successivament, fins que D. J.
VIERA ha recollit aquestes dades disperses a *Manuscritos eximianos no catalo-
gados por J. Massó Torrents*, «Estudios Franciscanos», 80 (1979), pàg. 157-165.
Però aquest autor no fa res més que compilar les referències anteriors, a les quals
remet en cada cas, sense reproduir-les, i fa el mateix a la *Bibliografia anotada de la
vida i obra de Francesch Eximenis (1340?-1409?)* (Barcelona, Fundació Vives
Casajuana, 1980). El resultat de tot això obliga l'investigador al treball penós de
resseguir tota la bibliografia. D'altra banda, no poques de les entrades de Massó
s'han d'actualitzar: recordarem com a exemple els manuscrits de la col·lecció
Dalmases que passaren a la Biblioteca de Catalunya, els de la Biblioteca de Palau
o de l'Arxiu de Santa Maria del Mar que desaparegueren o foren cremats durant la
Guerra Civil, etc.

2. Recordarem les observacions que en el seu moment féu LOLA BADIA, a la
ressenya publicada a «Llengua & Literatura», 2 (1987), pàgs. 547-551 i, en
versió anglesa, a «Romance Philology», 42 (1989), pàgs. 351-356, i les que féu
C. WITTLIN a «Journal of Hispanic Philology», 10 (1986), pàgs. 177-180.

cronològic, voluntàriament limitat a les obres que tenien una data segura o aproximada fins a l'any 1500. La generositat de la mateixa autora i de la Universitat de Berkeley ens permeté començar amb la mateixa base de dades original, que fou adaptada a una nova estructura, més complexa i potent, usada avui per l'equip de recerca d'aquella Universitat per a la *Bibliography of Old Spanish Texts*, ara mateix en revisió, i per a la *Bibliography of Old Portuguese Texts*, en fase de preparació.

Quan vam emprendre la revisió global del material que conformava la primera edició de la *Bibliography of Old Catalan Texts*, ens adonàrem que els problemes eren més greus del que havíem esperat al principi, ja que l'organització original del material no era compatible amb la distribució del nou programa que gestiona el corpus informatitzat. De les dificultats tècniques de l'adaptació no és pas aquí el lloc per parlar-ne, només volem assenyalar que suposaren deu mesos llargs de feina pacient i poc agraïda.

Aquesta adaptació obligà a repassar d'un a un els registres i en fer-ho s'evidenciaren nombroses repeticions de títols d'obres, que, per les variants que tenien en els catàlegs, eren identificats com a peces diverses. Consegüentment els primers passos s'encaminaren a unificar totes aquelles referències i a establir una relació d'obres que permetés treballar amb seguretat. Això, que d'entrada pot semblar senzill, presentà en alguns casos problemes que han estat molt difícil de resoldre. A partir d'ara, la base de dades no està organitzada per autors i obres, la qual cosa implicava la repetició de les descripcions per cada manuscrit cada vegada que apareixia una obra allí continguda, sinó per manuscrits, descrits amb molta més cura segons la fitxa que es dona a l'annex. Pel que fa a l'extensió del corpus, la nostra intenció era mantenir el gruix del material que conformava la primera edició, però, en haver d'orientar la recerca envers el que són textos literaris, ha estat necessari ometre una part de les obres que hi apareixien: butlles, provisions reials, testaments, inventaris de béns i capbreus.

Aquesta decisió s'ha pres amb la intenció de circumscriure el *corpus* a peces que tinguessin un autèntic caire literari, un interès filològic ampli o una tradició comunament acceptada en el si dels estudis filològics, cosa que no es dona en aquest tipus de documents històrics, tot i

que puguin representar testimonis lingüístics de particular importància per a l'estudi de la nostra llengua durant l'època medieval. Des del punt de vista de l'estudi de la literatura és cert, com diu Martí de Riquer, que aquest treball hauria de ser un repertori «de la literatura catalana, no (...) de tots els llibres que s'han escrit en català ni de totes les obres literàries que han escrit els catalans, ni (...) de la llengua catalana...»³

Ara bé, com que el projecte que tenim entre mans es proposa ésser una eina útil de treball per als medievalistes, creiem que cal incloure-hi obres que potser no arribin a l'excel·lència com a peces literàries, però que tenen un gran interès per a l'investigador. En algun cas incorporem traduccions que són meres versions instrumentals, ja que es tracta de textos que els escriptors medievals tingueren a l'abast i els proporcionaren materials per construir les seves pròpies obres, algunes de les quals han arribat a un lloc destacat dins la història de la literatura catalana. És per això que mantenim dins del repertori traduccions, llibres de medicina, obres jurídiques, i d'altres peces similars, que serveixen a l'investigador en la mesura que li faciliten informació que difícilment trobarà aplegada en algun altre lloc.

En general, és cert que algunes obres tenen poc a veure, a primera vista, amb la història de la literatura, com, per exemple, els receptaris de falconeria; però, com els podem excloure si acceptem la presència de tractats de falconeria, tan importants i comunament inclosos dins totes les històries de les literatures romàniques? De la mateixa manera, ¿exclourem els estatuts de les confraries si normalment acompanyen i il·lustren no poques vides de sants?⁴ I si admetem aquests textos, ¿per què hauríem d'excloure les traduccions de la regla de Sant Benet, i més tenint en compte que entre elles hi ha manuscrits de gran valor artístic i lingüístic, i un en particular amb un pròleg interessantíssim

3. M. DE RIQUER, *Història de la literatura catalana*, I (Barcelona, 1980), pàg. 11.

4. Vegeu, per exemple, el Ms. 10 de la Biblioteca Universitària de Barcelona, que reuneix una vida de Sant Julià amb els estatuts i la documentació de la confraria barcelonina d'aquest nom.

sobre l'essència i els problemes de la traducció?⁵ Per últim, si donem compte dels manuscrits filosòfics, hem d'incloure també els tractats científics, sobretot si considerem que aquests atreuen cada vegada més l'atenció dels filòlegs. Citarem, per exemple, els documents jurídics sobre la cavalleria, que tan bon servei fan quan s'estudien les peces de caire cavalleresc:⁶ la importància del tema dins la literatura medieval prou que ho justifica; pel mateix motiu, mantenim els *Usatges* dins del repertori, ja que també contenen legislació referent a la cavalleria.

En mantenir dins el repertori la compilació dels *Usatges de Barcelona, Constitucions de Catalunya*, com a *corpus* unitari, hem diferenciat les col·leccions anteriors a Ferran I i la revisada pels juristes després de l'acord de 1412. Mantenir els *Usatges* ha creat greus inconvenients i problemes, ja que, a banda dels manuscrits i dels impresos que contenen la compilació completa en les seves diverses redaccions, aquí i allà apareixen copiats textos aïllats, ja sobre els sous de notaris i lletrats, ja sobre les malalties dels esclaus o d'altres particulars. La major part de les vegades, els catàlegs no ofereixen més que el títol i algun cop la data o el nom del rei que confirmà el privilegi, i així és molt difícil identificar exactament de quin Usatge o de quin acord es tracta. En tots els casos que ha estat possible hem anat fins al manuscrit per comprovar-ho, però això només ha estat viable en una petita part (i penseu que redactem aquesta nota a finals del mes de març de 1991, quan encara manca molta feina per fer); en aquells casos en què no ens sigui possible veure el text o rebre informació d'algun col·lega que l'hagi pogut consultar —i per això us demanem que ens feu arribar la informació que tingueu— no tindrem més remei que mantenir un títol col·lectiu, poc concret, que, segons el cas, serà *Usatges, Constitucions i Capítols de cort*, etc.

Hem diferenciat, tal com ja indicàvem, els *Usatges* anteriors a la

5. Vegeu el Ms. 1420 de la Biblioteca Universitària de Barcelona, procedent del monestir de Ripoll.

6. En aquest cas disposem de l'estudi de S. BOSCH, *Les Partides i els textos catalans didàctics sobre la cavalleria*, en *Homenatge a A. Rubió i Lluch* (Barcelona, 1936), vol. 3.

compilació ordenada per Ferran I a petició de les Corts de Barcelona de 1412, i els posteriors, que duen glosses de juristes. Quan es tracta només d'una part, es trobarà, després del títol col·lectiu, la referència concreta (Usatge XXIII, Corts de 1239, etc.). Si es tracta d'un Usatge en la seva redacció primitiva, la referència es dona en relació amb l'edició de Josep Rovira⁷ i si és un capítol o acord de Corts, l'edició citada és la de Josep M. Font i Rius.⁸ Caldria, és cert, que algun historiador amb coneixement profund dels problemes de la crítica textual s'enfrontés al problema dels *Usatges*; la recent edició de Font no dona una resposta suficient ja que no enumera exactament, d'un a un, els documents presents als còdexs que considera i deixa de banda els manuscrits que només copien un o dos documents. És clar que això no entrava dins dels seus propòsits inicials i, per tant, no és cap retret que se li pugui fer.

Caldria analitzar també, i aquest és un problema de la història política del nostre país, per quina raó apareixen copiats alguns documents aïllats relacionats amb la compilació dels *Usatges de Barcelona i Constitucions de Catalunya* i no uns altres, i més pel que fa a col·leccions aplegades al llarg dels segles xiv i xv, de procedència barcelonina; això difícilment s'explica per l'atzar i probablement es relaciona amb els grups que es disputaren el poder a la Ciutat. En són exemple els textos legislatius relacionats amb el blat, el comerç amb els florentins, el valor de la moneda o la manera d'elegir els regidors de la Ciutat, que es copien al manuscrit L-5 de l'Arxiu d'Història de la Ciutat, on s'apleguen textos en català i en llatí, entre els quals trobem als folis 137 r. i v. unes ordinations sobre el blat, als folis 225v.-231 v. un privilegi del rei Alfons sobre l'elecció de Consellers, als folis 218v.-219v. una provisió del mateix rei sobre les monedes i una altra que prohibeix el comerç amb els florentins (fol. 219v.-220v.). Assegurar als ciutadans el subministrament de blat, el problema de la devaluació de la moneda i el proteccionisme de la indústria i del comerç

7. *Usatges de Barcelona i commemoracions de Pere Albert* (Barcelona, 1933).

8. *Constitucions de Catalunya. Incunable de 1495* (Barcelona, 1988).

barceloní foren punts problemàtics dins del govern de la ciutat a mitjan segle xv.⁹

No pretenem resoldre definitivament la qüestió dels *Usatges i Constitucions*. Entre d'altres raons, en primer lloc perquè no són textos que interessin directament els estudiosos de la literatura medieval i, si hem de ser rigorosos, tampoc la història de la literatura estrictament, i en segon lloc, perquè no ens proposem tampoc d'establir-ne el text crític; creiem, però, que aquest cas serveix per exemplificar el tipus de problemàtica al qual ens enfrontem en preparar la segona edició d'aquest repertori.

Un segon exemple de les insuficiències del plantejament inicial el constitueixen les còpies i edicions posteriors al 1500. Naturalment, de vegades resulta extremament difícil esbrinar la data exacta d'una edició si no s'explicita, i és encara més arriscat en el cas d'un manuscrit. Però, la transmissió textual de la literatura catalana no mor sobtadament en aquest any, com queda de manifest si examinem el cas del millor dels poetes medievals: Ausiàs March. A la *Bibliography* hi trobarem exclusivament dos manuscrits,¹⁰ i certament, tots dos s'acostumen a datar al final del segle xv. Tanmateix, no encertem a dilucidar quins criteris han deixat fora tres manuscrits més, que es poden datar a la segona meitat o a la darrerria del segle xv¹¹ i, en qualsevol cas, la necessitat d'excloure la resta dels manuscrits i totes les edicions antigues

9. Sobre aquest tema, i molt especialment sobre els conflictes que enfrontaren la *Biga* i la *Busca*, els dos partits que es disputaren el govern a la ciutat, vegeu l'important treball de C. BATLLE, *Barcelona a mediados del siglo XV* (Barcelona, 1976), i que és part de la seva tesi doctoral *La crisis social y económica de Barcelona a mediados del siglo XV*, publicada íntegrament tres anys abans per la Universitat de Barcelona i el CSIC.

10. Biblioteca Universitària i Provincial de València, Ms. 1397 i Madrid, Palacio Real, ms. 950, que cita amb una signatura antiga i errònia.

11. Bibliothéque Nationale de Paris, esp. 225, Biblioteca Universitària de Saragossa, Ms. 210 i Hispanic Society of America, Ms. B 2281. Per als dos primers, ens podem atènyer encara a la descripció d'A. PAGÈS, *Les obres d'Auzias March* (Barcelona, Institut d'Estudis Catalans, 1912-1914), vol. I, i la de J. MASSÓ i TORRENTS, pàgs. 14 i 20; per a l'últim, tenim la de R. FOULCHÉ-DELBOSC,

del poeta exigeix renunciar a un criteri que ens esterilitza. És cert que una bona part dels testimonis tardans poden ser *descriptus*; però, no ho és menys que l'estudi de Pagès, a la llum de les tècniques ecddòtiques actuals, pateix de notables deficiències metodològiques,¹² i s'ha de refer totalment. N'hi ha prou amb examinar la bibliografia d'impresos catalans de M. Aguiló¹³ per adonar-se que una massa tan considerable d'edicions com la que es produí a Barcelona i València al cinc-cents ha de tenir cabuda dins d'un repertori d'aquesta naturalesa.

Un cas semblant es dóna amb el *Libre dels feyts*. A la *Bibliography* no trobem més que cinc manuscrits;¹⁴ en canvi, S. Asperti en compta dotze a l'abast dels investigadors. Certament, els set restants són, segons

Deux chansonniers du XVe siècle, «Revue Hispanique», 10 (1903), pàgs. 321-348, que el donà a conèixer; fou aprofitat per primera vegada a l'edició de P. BOHIGAS i R. ARCHER n'anuncia un estudi.

12. Vegeu l'estemma que proposa a la pàg. 147, però es tracta del resultat de l'anàlisi d'una mostra de poemes, i la contaminació entre testimonis que denuncia repetidament no ha d'anar sempre, necessàriament, en la mateixa direcció. Fins i tot en textos en prosa pot canviar d'una secció de text a l'altra, i això ens inducteix a desconfiar d'una cala parcial (pel que fa a aquest factor, remetem a les observacions de C. SEGRE, *Appunti sul problema delle contaminazioni nei testi in prosa*, en «Studi e Problemi di Critica testuale» (Bologna, 1961), pàg. 66. Les restriccions del títol són conseqüència del seu origen com a editor de *Li Bestiaires d'amours di maistre Richart de Fournival e li response du bestiaire* (Milano-Napoli, 1957); tanmateix són de caràcter general i aplicables a les obres en vers i han estat acceptades, per exemple, per F. BRAMBILLA AGENO, *L'edizione critica dei testi volgari*, segona edició ampliada (Padova, 1984), pàgs. 174-177.

13. *Catálogo de obras en lengua catalana impresas desde 1474 hasta 1860* (Madrid, 1923).

14. Biblioteca Universitària de Barcelona, Ms. 1, Biblioteca de Catalunya, Ms. 1734, Monasterio de El Escorial, Ms. Y.III.5, Madrid, Biblioteca Nacional, Ms. 1021 i Palacio Real, ms. 475 (l'autora en dóna la signatura antiga). En relació amb la transmissió manuscrita de la *Crònica*, sobre la qual hi ha diverses investigacions en curs, tenim el treball de S. ASPERTI, *La tradizione manoscritta del «Libre dels Feys»*, «Romania Vulgaria. Quaderni», 7, «Studi Portoghesi e Catalani» (1984), pàgs. 107-167.

aquest autor, *descriptus*, però tot i acceptant les seves conclusions, no podem bandejar-los definitivament del coneixement filològic. I fins i tot en aquest cas, hem de prendre en consideració el fet que en el manuscrit més proper a l'original, el Ms. 1 de la Biblioteca Universitària de Barcelona, hi ha un foli arrencat per algun col·leccionista de miniatures, el 65, que, tanmateix, podem reconstruir per la fidelíssima còpia d'un *descriptus*, el Ms. 69 de la mateixa Biblioteca.¹⁵ Pel que fa a aquesta problemàtica, no podem oblidar que la identificació dels *descriptus* és l'última fase de la recerca textual, però inventariar els testimonis n'és la primera. Per tant, a una bibliografia, han de ser-hi tots.

Un altre problema és el que presenten els cançoners. És necessari aconseguir desglossar-los peça a peça i citar totes les composicions; aquest és l'ideal que perseguim, però només podrem assolir-lo en una segona fase del treball, quan disposem d'un accés a la totalitat d'aquests testimonis, sia per consulta directa, sia a través de microfilm.¹⁶ A hores d'ara, ens hauríem de limitar a recollir la informació procedent del repertori de J. Massó, tot i que la investigació filològica ha anat aplegant nombroses dades i edicions parcials dels poetes citats per l'erudit a les seves obres.¹⁷ La informació que ha d'acompanyar a aquesta revisió dels cançoners ha d'abraçar també la versificació i per tant haurà de fer referència a l'importantíssim treball de J. Parramon, que esperem veure publicat en breu.¹⁸

Una vegada recollides les dades disponibles per a tots i cada un

15. I així s'ha fet, per exemple, a l'edició facsímil d'aquell manuscrit, *Libre dels feyts del rey en Jacme* (Barcelona, 1972), on s'han reproduït en apèndix els folis 62 i 63 del Ms. 69 que copien, fins i tot amb la miniatura, el foli perdut de l'antígraf.

16. Malgrat el precedent de M. BASELGA RAMÍREZ, *El cancionero catalán de la Universidad de Zaragoza* (Saragossa, 1896), tenim poques edicions dels cançoners catalans; podem citar el *Cançoner dels Masdovelles* publicat el 1938 per R. ARAMON.

17. Tant a la seva *Bibliografia dels antics poetes catalans*, «Anuari de l'Institut d'Estudis Catalans» (1913), pàgs. 3-276 com al *Repertori de l'antiga literatura catalana. I. La poesia* (Barcelona, 1932).

18. J. PARRAMON I BLASCO, *Repertori mètric de la poesia catalana medieval (dels orígens fins al 1500)*, Universitat de Barcelona, 1990 (tesi en microfitxa) [editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat i Curial Edicions Catalanes el 1992].

dels testimonis coneguts, caldrà ampliar les perspectives inicials. Hi ha biblioteques que no han estat encara explorades; val com a mostra el material donat a conèixer per Ch. B. Faulhaber en estudiar el fons de la Hispanic Society of America.¹⁹ No sabem fins a quin punt poden contenir sorpreses les noves adquisicions de biblioteques que tenen catàlegs publicats, però que no arriben més enllà de dates de vegades força endarrerides. Un cop s'hagi acomplert aquesta tasca, caldrà uniformar i ampliar el material de què disposem, extraordinàriament desigual. Amb aquesta finalitat hem començat de nou la descripció codicològica dels manuscrits, amb un ventall de dades més ampli del que és habitual als estudis literaris. Pensem que això serà útil per a la identificació dels exemplars i donarà als estudiosos una informació més completa, quantitativament i qualitativa, que l'actualment al nostre abast, si més no, per procedir novament a l'examen directe del material amb uns criteris més amplis i sistemàtics. A l'apèndix es pot veure el model de fitxa emprat. No cal dir que aquest és un projecte extremament ambiciós, que resta obert a la col·laboració de tots els col·legues i estudiosos que tinguin dades i vulguin afegir el seu esforç; el tipus de fitxa, amb signatura dels investigadors que han aportat llur treball i àmplia bibliografia, permet el reconeixement puntual de les aportacions. En aquest sentit hem de agrair el material facilitat pel senyor Jaume Riera, de l'Arxiu de la Corona d'Aragó, i les precisions i els suggeriments de la professora Lola Badia. Esperem i desitgem que la nova *Bibliografia de la Literatura Catalana Antiga* sigui un projecte obert a tothom i una eina útil per a recerques futures.

No voldríem acabar sense presentar-vos les possibilitats d'accés i de recerca de la base de dades amb què treballem i que és a la vostra disposició.²⁰ En l'estat actual no ens és possible disposar encara d'una sortida —mitjançant un document imprès— de tot el material que hi

19. *Medieval Manuscripts in the Library of the Hispanic Society of America. Religious, Legal, Scientific, Historical and Literary Manuscripts* (New York, 1983).

20. No explicarem aquí les peculiaritats del programa Philobiblion, ja que recentment fou presentat per FRANCISCO MARCOS MARÍN. Es tracta, però, del mateix sistema informàtic que gestiona altres dues grans bibliografies que

ha introduït,²¹ però poden fer-se nombroses recerques parcials, bé sigui per autors, traductors, antics posseïdors, per títols d'obres, o per manuscrits. Es pot obtenir, per exemple, una llista de totes les obres contingudes en un exemplar, ordenades segons la seva aparició al còdex i amb algunes breus indicacions. Aquesta llista pot estendre's també a una biblioteca completa i és força útil quan un investigador es desplaça a un centre determinat amb la intenció de revisar els fons en llengua catalana que hi ha dipositats. També són possibles altres recerques sectorials, com per exemple, localitzar aquells manuscrits amb unes determinades característiques físiques (paper amb filigranes o sense, pergamí, pergamí i paper, tipus de quaderns, mides de la pàgina o del text escrit compreses entre uns determinats valors, presència o absència de decoració, Mss. obra de copistes de nom conegut i copiats entre unes dates determinades, o bé en determinades ciutats, etc.). En aquests moments aquesta informació que us oferim serà completament fiable al 100% pel que fa als Mss. i a les edicions que hem pogut comprovar personalment o que hem extret de catàlegs o d'edicions que han estat elaborades amb cura, però esperem que en el moment en què pugui estar llesta la versió impresa d'aquest treball, aquesta informació de «primera mà» pugui abraçar ben bé les dues terceres parts dels testimonis.

Pel que fa a la presentació material de la segona edició, hem d'advertir que tindrà tan poca relació amb el que fou la primera com la que té el tipus d'informació que s'ofereix. Com queda dit, és aquest un treball, que tot i prendre com a nucli inicial la informació que aplegà la Sra. Concheff, té poc a veure-hi, tant pel que fa a la seva concepció com a l'extensió i organització de les dades.

A banda de tot el que hem exposat, també serà diferent la presenta-

s'estan preparant dins l'àmbit dels estudis hispànics: la quarta edició de la *Bibliography of Old Spanish Texts*, que apareixerà en castellà properament, i la primera de la *Bibliography of Old Portuguese Texts*.

21. I és aquesta una de les millores que prepara a hores d'ara JOHN MAY, l'informàtic encarregat de mantenir i de perfeccionar Philobliblion, del qual és coautor, juntament amb el Prof. Ch. B. FAULHABER.

ció del material, que anirà distribuït per biblioteques, en un ordre topogràfic, primer els manuscrits i després els impresos. Aquesta distribució permetrà eliminar les referències a biblioteques inexistents o que apareixien amb noms errats. Un apartat especial recollirà aquells manuscrits o edicions que avui estan perduts, sota la menció '*olim*. Biblioteca X', o 'vist per l'investigador _____ a la biblioteca X'. Pel que fa a les biblioteques, es donarà una informació mínima: adreça, períodes d'obertura i tancament, horaris, formalitats exigides per a la consulta dels fons antics, existència o absència de serveis de reprografia i de catàlegs impresos, possibilitat d'accedir amb ordinadors portàtils o similars, etc. Per aplegar aquesta informació ha estat molt important la col·laboració de Montserrat Prat, que ha mantingut contactes amb nombroses biblioteques.

VICENÇ BELTRAN
GEMMA AVENOZA

MODEL DE FITXA BIBLIOGRÀFICA

Biblioteca / Col·lecció / Signatura**Dubtes / Olim**Ms. / Imprès **MATERIAL:** Paper / Pergamí / Pergamí i paper**FORMA:** Foli / 4t / 8è / 12au / altres**Títol del volum i lloc on apareix:****Folis:**

Foliació original: S/N

Color?:

Tipus:

Signatures de quaderns: S/N

Tipus:

Col·lació (impresos o mss. en pergamí / pergamí i paper):**MIDES (mm):** Pàgina

Caixa

Columnes

Núm. columnes:

Núm. línies:

Lloc:

MA:

Folis:

FONT (impresos):**FILIGRANES**

Tipus:

Foli: Ref. Repert:

DECORACIÓ (Miniatures, capletres, calderons, rúbriques, orles, etc.):

Música S/N

CONSERVACIÓ:

ESTAT DE L'EDICIÓ:

RELLIGADURA: Antiga S/N Estat de conservació:

Tipus:

Lloc de còpia (o d'impressió)

Data id.

Font d'inf.

Copista (o impressor)

Altres persones relacionades amb el Ms. o l'imprès (Dedicataris,

antics posseïdors, etc.)

Notes d'antics posseïdors / Notes de venda

Observacions generals:

Bibliografia als catàlegs de la Biblioteca

Obres consultades en fer la descripció

BOOCT1 NUM.

Biblioteca / Col·lecció / Signatura

Autor / Traductor / Títol (com apareix al Ms. o imprès, indicant-ne el foli)

Folis de l'obra:

Ordre dins del volum:

INCIPIT: Tipus

✓ Folis Text

EXPLICIT: Tipus Folis Text

CONDICIÓ (inc. / acèfal / fragmentari / o d'altres)

COMENTARI (Autor / Títol / Incipit / Explicit)

LLENGUA:

* Només per a textos poètics:

FORMA (si apareix el tipus d'estrofa al Ms.)

STANZA (núm. cobles i versos) SÍL·LABES

Rúbrica:

Primer vers:

Observacions:

Bibliografia: